هیچ فرزندی از فرزندان آدم علیه السلام جز مریم و پسرش متولد نشده مگر اینکه شیطان به هنگام تولدش او را لمس کرده است که در اثر لمس آن با فریاد گریه می کند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمودند: «مَا مِنْ بَنِي آدَمَ مَوْلُودٌ إِلَّا يَمَسُّهُ الشَّيْطَانُ حِينَ يُولَدُ، فَيَسْتَهِلُّ صَارِخًا مِنْ مَسِّ الشَّيْطَانِ، غَيْرَ مَرْيَمَ وَابْنِهَا»: «هیچ فرزندی از فرزندان آدم علیه السلام جز مریم و پسرش متولد نشده مگر اینکه شیطان به هنگام تولدش او را لمس کرده است که در اثر لمس آن با فریاد گریه می کند». سپس ابوهریره رضی الله عنه می گوید: «وإِنِّي أُعِيذُها بك وذُرِّيَّتَها من الشَّيطان الرَّجِيمِ» [آل عمران: 36] «او و فرزندانش را از [شرِ] شیطانِ رانده شده، در پناه تو قرار می دهم».

[صحیح است] [متفق علیه]

هر نوزادی که متولد می شود، به محض تولد شیطان ضربه ای به پهلویش وارد می کند که در اثر آن با فریاد گریه می کند؛ اما مریم و پسرش علیهما السلام از این مساله استثنا هستند و الله متعال به هنگام ولادت شان، آنان را از این مورد مصون داشته است. و دلیل آن دعای مادر مریم می باشد که گفت: «وإِنِّي أُعِيذُها بك وذُرِّيَّتَها من الشَّيطان الرَّجِيمِ»: «او و فرزندانش را از [شرِ] شیطانِ رانده شده، در پناه تو قرار می دهم». و الله متعال دعای مادر مریم را قبول نمود و مریم و پسرش عیسی را از ضربه زدن شیطانِ - مطرود از رحمت الله - به پهلوی آنها حفظ نمود. مریم فرزندی جز عیسی علیه السلام نداشت. و این لمس و ضربه ی شیطان حقیقی است و بنابر دیدگاه برخی از معتزلیان، معنای آن طمع شیطان در فریب انسان نیست. بلکه ایمان به حقیقی بودن آن واجب است، چنانکه مذهب اهل سنت و جماعت همین است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10994